

„Idet folketinget erkender, at arbejdere, tjenestemænd og småkårsfolk på grund af oprustningens og prisstigningernes tunge byrder ikke uden de største afsavn til skade for hjem og familie kan betale til *vangsopsparingen*, udtaler det, at loven om den bundne opsparing bør *ophæves*, og fortsætter herefter behandlingen af forslag til finanslov for 1952—53.“

Forslaget afvistes såvel af regeringen som af de øvrige partier med undtagelse af retsforbundet, der hverken ville stemme for eller imod, hvilket *Gregersen* (DR) motiverede under henvisning til, at hans parti selv havde fremsat et lovforslag om ophævelse af den bundne opsparing. „Vi kan naturligvis ikke stemme imod en dagsorden, der er udtrykt for det samme, som vi tidligere har fremsat lovforslag om, men da vi . . . ikke kan affinde os med en så let adgang for tilhængerne af den bundne opsparing til at vise spørgsmålet fra sig, kan vi ikke heller stemme for den, men må afholde os fra at stemme.“

Forslaget om motiveret dagsorden blev ved forhandlingens slutning forkastet med 85 stemmer mod 6 (DK), idet 11 medlemmer (DR) afholdt sig fra at stemme.

Efter at finanslovforslaget var overgået til 2. behandling og henvist til finansudvalget, gennemgik dette forslagens enkelte paragraffer. Der blev i udvalget stillet et stort antal skriftlige spørgsmål til og afholdt samråd med ministrene, som det fremgår af den afgivne betænkning, i hvilken en række svarskrivelser er aftrykt.

Til 2. behandling stilledes af praktiske grunde — som i de nærmest foregående år — ingen ændringsforslag, og udover ordføreren havde kun en enkelt taler ordet.

Til 3. behandling stilledes ialt 411 ændringsforslag, der alle var tiltrådt af udvalget som helhed eller af et større eller mindre flertal, og som vedtoges af tinget, i de fleste tilfælde uden afstemning. Flere spørgsmål gav anledning til debat. Det gælder således *forsvarsministeriets administration*, særlig af byggebevillinger, og bestræbelserne for at *nedbringe statens udgifter* gennem spareforanstaltninger.

Efter afslutningen af denne debat vedtoges finanslovforslaget i folketinget med 115 stemmer mod 6 (DK), idet 11 medlemmer (DR) afholdt sig fra at stemme.

Ved forelæggelsen af finanslovforslaget i landstinget gav *finansministeren* en redegørelse for forslaget i dets endelige form, hvoraf gengives:

„I det foreliggende forslag er skatterne på indkomst og formue — altså de direkte skatter — opført med et beløb på 1 167 mill. kr. Jeg finder i denne forbindelse anledning til at gøre